

Sygn. akt I ACz 927/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Kazimierz Rusin
------------------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **R. R.**

przeciwko (...) **w D. (I.)**

o zapłatę

na skutek zażalenia **pozwanego**

na postanowienie Sądu Okręgowego- Sądu Gospodarczego w Rzeszowie

z dnia 27 września 2013 r., sygn. akt VI GC 315/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych argumentując, że nie wykazał on, że nie posiada dostatecznych środków na ich uiszczenie, a w każdym razie w procedurze planowania wydatków związanych z działalnością gospodarczą był zobowiązany do uwzględnienia także konieczności posiadania środków na prowadzenie procesu sądowego.

W zażaleniu pozwany zarzucił naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 233 kpc przez dokonanie dowolnej oceny dowodu z rachunku przepływów pieniężnych grupy, art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przez przyjęcie, że strona ubiegająca się o zwolnienie od kosztów sądowych ma obowiązek przewidywania ponoszenia takich kosztów w trakcie całej swej działalności gospodarczej i art. 130 § 1 kpc w zw. z art. 8 tej ustawy przez uznanie, że nieprzedłożenie dokumentów dotyczących sytuacji finansowej pozwanego nie stanowi braku formalnego wniosku. Powołując się na te zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zwolnienie go od opłaty od apelacji.

Zażalenia nie można uznać za zasadne.

Skarżący trafnie zauważa, że w odniesieniu do osób prawnych ustawa nie określa dokumentów służących wykazaniu przez stronę, że nie posiada dostatecznych środków na ich pokrycie. Nie uchyla to jednak obowiązku strony przedstawienia takich dowodów, które będą pozwalały na dokonanie ustalenia zdolności strony do uiszczenia tych kosztów. Strona pozwana dla udowodnienia tezy o braku środków na pokrycie kosztów sądowych w niniejszej sprawie przedstawiła „projekt rachunku przepływów pieniężnych za rok obrotowy kończący się 31.12.2012 r.”, z którego to dokumentu wynika, że przepływy finansowe pozwanego wynoszą 13.097.000 euro, co wskazuje na

posiadanie płynności finansowej na poziomie umożliwiającym poniesienie wymaganej opłaty finansowej. Natomiast sam fakt ponoszenia straty nie świadczy jeszcze o niekorzystnej sytuacji płatniczej, skoro wynikać może z trudności o charakterze przejściowym.

Podzielić należy także stanowisko Sądu Okręgowego w kwestii konieczności przewidywania wykładania pewnych sum na pokrycie kosztów związanych z dochodzeniem swoich praw lub podejmowania obrony swoich interesów na drodze postępowania sądowego, Nieuwzględnienie takiej ewentualności jest przejawem preferencyjnego traktowania innych wydatków i uznawania ich za priorytetowe w stosunku do należności Skarbu Państwa z tytułu kosztów sądowych.

Skoro konkluzja Sądu Okręgowego dotycząca niewywiązania się pozwanego z obowiązku pokrycia kosztów sądowych jest trafna i nie została skutecznie podważona w zażaleniu, podlegało ono oddaleniu jako bezzasadne (art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc).